

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

PRENUMERATA WYNOŚI:	rocznie	półrocznie	kwartalnie	miesięcznie
w Krakowie	90 K — h	45 K — h	22 K 50 h	7 K 50 h
z odesłaniem do domu	108 —	54 —	27 —	9 —
w Austro-Węgry	120 —	60 —	30 —	10 —
z jednoraz. przesyłką poczt.	120 —	60 —	30 —	10 —
z ewent.	132 —	66 —	33 —	11 —
w Państwie niemieckim	132 —	66 —	33 —	11 —
w innych państwach	244 —	122 —	61 —	20 —

Prenumeratę ogłoszenia (inseraty) uprawia się nadawczych wprost do Administracji „Nowej Reformy“ w Krakowie. — Nr. rach. poczt. kraj. 251.434.

Redakcja: ul. Jagiellońska 16, Administracja: ul. św. Anny 3. — Telefon Redakcji 41, Administracji 241, dla zamówień zamiejscowych 1672. — Rękoisów nadwyżkowy Redakcji nie zwroca.

We Lwowie sprzedaż numerów po 20 halercy: w Biuro drukarskim S. Sokolowskiego, ulica Trzeciego Maja 1.5 i w Biuro Płomina, ulica Karola Ludwika 5.

Cena numeru 20 halercy.

NOWA REFORMA

WYDANIE POPÓŁDNIOWE

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscowa: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscowa: Administracja „Nowej Reformy“. — Główna trafikta w Ryńku. — Agencja J. Hopasa A. Salomonowej, ul. Szczęśliwa 9. — Biuro drukarskie M. Hopasy, ul. Jagiellońska 7. — Trafikta w Sukiennicach.

Zamieszającą prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) przyjmują: we Lwowie: Biuro drukarskie A. Eberst, ulica Karola Ludwika 1.51; — S. Sokolowski, ulica Trzeciego Maja 1.5 i W Jarosławie: J. Szczyński. — W Tarnobrodzie: M. Rózek. — W Wiedniu: Berman Goldschmidt (sprzedaż oddzielnych numerów), 1, Volzstraße 6; — M. Dukas Nachf.; Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Regencji i Wrocławiu); — R. Kewer (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze); — H. Schmidt (Wrocław); — w Paryżu Société Mucelle de Publicité, A. Leroy, directeur, Rue Rougemont 14.

Zamówki do „Nowej Reformy“ (prospekty, ogłoszenia itp.) przyjmują się po cenie 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratów.

Chropna sylwacja Lwowa.

Od osoby, ze Lwowa dzisiaj przybyłej, otrzymujemy następującą informację:

Wczoraj, po 3-dniowej przerwie, wyjechał o godz. 5 po poł. tzn. pociąg pociągowy do Krakowa. Tuż przed wyjazdem publiczność została zaalarmowana atakiem pruskiego aeroplanu i skryła się w tunelach.

Aeroplany niemieckie codziennie zresztą straszą miasto i bombardują jego centrum. Wczoraj rzucono bombę na szpital w politechnice. Na szczęście bomba spadła w ogrodzie, skończyło się tylko na wybiegu wszystkich szyb i na niebywałej panice.

Pociąg, jadący wczoraj ze Lwowa do Krakowa, został na stacji w Mszanie zasypywany granatami i szrapnelami. Cztery osoby zostały zabite (między innymi prof. gimn. realnego Pappe i panna Lewicka), a 17 osób zostało rannych. Pociąg cofnięto do Przemyśla, gdzie jeszcze wczoraj wieczorem czekał na wyjazd.

Podróż ze Lwowa do Krakowa trwała wczoraj od godz. 5 po południu do 6 rano. Sytuacja w mieście jest dalej tragiczna i groźna. — Ukraińcy zasypują miasto z najbliższych okolic granatami. W mieście brak światła, wody, dalej wszelkich artykułów żywności. W ostatnich dniach zdarzają się już wypadki tyfusu brzuszno-go z powodu otwarcia starych studzien z niezdrówą wodą.

Ludność lwowska jest zdecydowana bronić się do ostatniej krewi. Jeżeli Ukraińcy wkroczą do miasta, to przyjdzie do strasznej rzezi obywateli, miasto zamieni się wówczas w ruinę i zgłiszca.

Ukraińcy posuwają swoje barbarzyństwo do ostatnich granic; mordują nawet patroli sanitarnie w bestyjański sposób.

Ludność Lwowa czuje wielki żal do rodaków za obojętność, z jaką przypatrują się tragicznym zmaganiom się tego miasta.

TRAGICZNA NOC SYLWESTROWA.

»Słowo Polskie« z 2 stycznia donosi:

Z uderzeniem godziny 12 rozległy się nad miastem naszym potężne huk. To obie artylerii przesyłały sobie nawzajem pozdrowienia, a ty jedynie różnica, że nasza ostrzeliwała nieprzyjacielskie pozycje, »bratni« zaś naród bezbronne, śpiące miasto. Jakoby posypały się z nieba granaty na ulice i dachy. Było ich około 20. Padły na ludne części miasta. Nie mamy jeszcze całkowitego wykazu szkód, ale wiemy już, niestety, o kilku ofiarach barbarzyństwa. Zginęła hr. Wacławowa Zaleska, wdowa po ministrze, w chwili, gdy nacięła się nad ciężko chorą 17-letnią synem. Ten został ciężko ranny. W innym znów miejscu granat przebił dach i sufit i padł nad głowami trojga śpiących osób: p. Migowskiego, krawca, jego żony i siostry żony, która wczoraj przyjechała do nich z Krakowa. Wszyscy troje zginęli na miejscu. Dzieci, śpiące w przyległym pokoju, ocalały. Ugoda została kancelaryja dra Nadla. Wreszcie w okolicy ulicy Jachowicza padła ofiarą nieznana kobieta. O cudownym ocaleniu może mówić prof. dr Wiczowski. Oto w drzwi balkonowe od salonu mieszkanka jego uderzył granat, pustosząc całe urządzenie. Profesor Wiczowski, który pracował w sąsiednim pokoju, wyszedł bez zranienia.

Ukraińcy, naśladując przyjaźni swoich, Niemców, nie oszczędzali także kościołów. Na szczególnie kościół katedralny i Jezuitów odnosiły tylko nieznaczne uszkodzenia. Wreszcie ogień naszych baterii położył kres robocie niszczycielskiej hajdamaków.

AEROPLANY NAD LWOWEM.

Pod datą 2 b. m. donoszą ze Lwowa:

Onegdaj w południe pojawiły się nad naszym miastem na znacznej wysokości dwa aeroplany ukraińskie, które rzuciły 4 bomby. Prócz silnej detonacji eksplozji bomb nie wyrzuciły żadnej szkody. Strzały karabinowe i kulomioty naszej załogi zmusiły aeroplany do ucieczki.

ULTIMATUM TYMCZASOWEGO KOMITETU RZĄDZĄCEGO.

»Gazeta Lwowska« donosi:

Tymczasowy Komitet Rządzący wysłał do ukraińskiej Rady narodowej i naczelnego dowódcy wojsk ukraińskich ultimatum o terminie trzech dni w sprawie losu Polaków, internowanych przez Ukraińców. Stwierdziliśmy, że internowani przez władze polskie Ukraińcy są pod każdym względem traktowani w odpowiedni sposób, podnosi T. K. R., że los Polaków, internowanych w Tarnopolu, Stanisławowie, Starym i Nowym, uraga wzrost wszelkim względem ludzkości. Przytoczyliśmy szereg znanych ogółowi polskiemu faktów, kończy T. K. R. swoje ultimatum:

»Wobec tego postępowania, urągającego wszelkim pojęciom ludzkości i zasadom prawa międzynarodowego, T. K. R. zwraca się do ukraińskiej Rady narodowej ze stanowczym żądaniem uchylenia bezwzględnie swego wpływu na ukraińskie władze wojskowe, aby zaprzętały masowego wybijania zakładników z pośród cywilnej ludności polskiej, oraz, aby z internowanymi już obywatelami nie po ludzku, unieszkodliwiano i wyznano ich odpowiednio do zajmowanego przez nich stanowiska społecznego, a

w każdym razie zaniechano zękania się nad setkami ludzi, których wydarto rodzinom i pozbawiono osobistej wolności jedynie dlatego, że są Polakami. Gdyby się jednak dotychczasowe postępowanie władz ukraińskich wobec więzionych przez nie Polaków bez różnicy stanu, płeć i wieku, nie zmieniło i to najdalej w przeciągu trzech dni — będzie Tymczasowy Komitet Rządzący zmuszony zażądać od Naczelnego Komendy wojsk polskich zastosowania w całej pełni prawa retorsyj, jako jedynego środka zapewnienia polskiej ludności cywilnej na obszarze, zajętym przez wojska ukraińskie, ochrony jej życia i bezpieczeństwa.

Pismo to zostało przesłane w drodze radiotelegraficznej do rządów państw koalicyjnych i neutralnych.

ZAPOWIEDZ ODWETU.

Naczelno dowództwo W. P. Wschod. (gen. Rozwadowski) ogłasza pod datą 1 b. m. komunikat, w którym wyniesienia faktu barbarzyństwa, go mordowania jeńców polskich przez Ukraińców, ostrzeliwania kościołów, przetrwania wodociągów, ostrzeliwanie patroli sanitarnych itd.

»Dowództwo Naczelne Wojsk Polskich na Galicyę Wschodnią — czytamy w komunikacie — nie myśli oświecić długich tych nadużyć. Gdy wszelkie przedstawienia, czynione poprzednio bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem polskich władz cywilnych i komendy wojsk ukraińskich, jak i u organów administracyjnych ukraińskich nie odniosły żadnego skutku, wyraża się na przyszłość następujące zarządzenia:

1. 1000 jeńców wojennych ukraińskich zostanie natychmiast przeniesionych id w więzieniach i będą traktowani, jak zwykli żołnierzy, i to tak długo, jak długo komenda wojsk ukraińskich nie zmieni swego dotychczasowego postępowania wobec jeńców wojennych, wziętych pod Mikulińcami i nie potraktuje ich w myśl zasad prawa międzynarodowego.

2. Za każdego zamordowanego lub ranionego od dnia dzisiejszego oficera lub żołnierza jeńca zostanie rozstrzelanych dwóch jeńców oficerów lub żołnierzy ukraińskich.

3. Za każdego zamordowanego lub ranionego sanitariuszki lub sanitariusza zostanie rozstrzelanych dwóch ukraińskich oficerów.

Równocześnie odnośnie do Naczelnego Wodza Wojsk Polskich z prośbą o zwrocenie się do Generalnego Biura Kontroli genowskiej z przedstawieniem opisanych wyżej wykroczeń, budząc

a) z prośbą o przysłanie komisji celem zbadania sprawy,

b) z prośbą o przysłanie oddziału Czerwonego Krzyża, gdyż wskutek postępowania wojsk ukraińskich może grozić wojskom naszym brak obsługi sanitarniej wskutek jej wyniszczenia.

ŻYCZENIA PIŁSUDSKIEGO.

Na Nowy Rok nadesłał kom. Piłsudski z Warszawy następujący »Rozkaz Noworoczny«:

»Żołnierze! Pierwszy rok w wolnej Polsce

zakończył Was w polu. Przypada Wam w urodzaju najwspanialsze zwycięstwo, zwycięstwo jako żołnierzy Polski niepodległej w wojnie wyruszyli. — Zawsze jako obywateli obrońcy krajów wspólności tak, jak wymaga tego honor. Dziękuję Wam za dotychczasową służbę. Życzę Wam, byście jako najprężniejsi mogli być przeświadczeni, że Wasze zwycięstwa i trudny dany Ojczyźnie twałe granice i spokój. J. Piłsudski m. p.

Gen. Rozwadowski podziękował za życzenia.

Z powodu braku światła od niedzieli teatr lwowski jest nieczynny. O ponownym rozpoczęciu przedstawień dyrektora zawiadomi osobnymi komunikatami.

Komenda etapowa we Lwowie z dniem 1

stycznia b. r. zorganizowała bezpłatne rozdawanie obiadów dla biednej ludności miasta Lwowa codziennie o godzinie 2 po południu w kuchniach polowych.

W tym samym dniu zaczęła wydawać obiady za najskromniejszą opłatą kuchnia dla

inteligencji w gmachu Domu Akademickiego, ulica Senatorska od godziny 1 do 3 po

południu, skąd można będzie pobierać obiady także dla starszków i chorych do domów.

PIŁSUDSKI O POŁOŻENIU LWOWA.

Warszawa, 4 stycznia. Onegdaj przyjechała do Warszawy delegacja Komisy Rządzącej ze Lwowa w osobach pp. Hausnera, dra Adama, dra Dubanowicza, dra Mikulskiego i Głazewskiego. Członkowie delegacji zabiegają o pomoc dla wojennego zagrożonego miasta. Z prośbą w tym kierunku zgłosili się wczoraj do kom. Piłsudskiego, który zapewnił, że jakkolwiek na pozór sytuacja wojskowa wygląda rozpaczyliwie, to jednak strategiczne położenie Lwowa nie jest nieopromiśniane. Zapewnił kom. Piłsudski, że Lwów będzie obroniony i że posuwając się na południe Ukrainy wojska koalicyjne oddają armię Petliury od Galicyi wschodniej, osłabiając w ten sposób napływ posiłków ukraińskich.

Onegdaj do Paderewskiego zgłosiła się delegacja Komisy Rządzącej ze Lwowa, przedstawiając sytuację miasta. Delegat poruszał sprawę pomocy wojsk koalicyjnych dla Lwowa.

Komunikat sztabu polskiego.

Warszawa, 4 stycznia. (PAT). Komunikat sztabu generalnego z dnia

3 b. m.:

Nieprzerwane ataki ukraińskie pod Lwowem,

trwające od 27 grudnia do 2 stycznia, rozbiły

się wobec bohaterkiej żelaznej postawy na-

szych wojsk i podziwu godnego zachowania się ludności miasta, zspokojonej razem z wojskiem w obronie starego polskiego grodu. Wszystkie ataki wrogów zostały krwawo z ciężkimi stratami dla nieprzyjaciela odparte. Z przejętych ukraińskich rozkazów stwierdzono, że dowództwo ukraińskie pod Lwowem ogłosiło żołnierzom przed rozpoczęciem ataku, iż od wyniku tych walk zawisł los narodu ukraińskiego. Nadszedł to speliły na niezm.

W ciągu dnia dzisiejszego była tylko działalność artylerii nieprzyjacielskiej, która ostrzeliwała miasto. Mszana i Gródek Jagielloński są przez artylerię nieprzyjacielską ostrzeliwane. Pod Chyrowem, Nizankowicami i Rawą Ruską dzień przeszedł spokojnie. Na Wołyniu i Podlasiu sytuacja bez zmiany. Na Orawie wyznaczono tymczasową linię demarkacyjną, która biegnie od źródeł Jeleśni wzdłuż tego potoku przez Chyżne do Czarnej Orawy, dalej przez Dolną Lipnicę i Fotok Krzywki ku Babiej Górze.

Szeł sztabu generalnego.

Wywiad francuski z premierem Moraczewskim.

Pod tytułem »Sprawy polskie« zamieszcza »Temps« wywiad swego korespondenta warszawskiego z dnia 22 grudnia ubiegłego roku z p. Moraczewskim, który wobec dziennikarza francuskiego poczynił szereg bardzo ciekawych rewelacji.

Podkreślił on przede wszystkim, że rząd obecny nie zaprowadzi żadnej zasadniczej reformy przed zwołaniem konstytuancy. Wyjątek uczynił jedynie co do ośmiodziesiętnego dnia pracy, który wprowadził bez oporu ze strony przedsiębiorców. Celem rządu jest zjednoczenie Polski i utrzymanie wszędzie porządku, który zresztą już się powoli ustala. Kwestya trudna jest zaopatrzenie i zajęcie 700.000 robotników i 100.000 jeńców, którzy wracają z Niemiec.

Ciekawe jest również zewnętrzne położenie państwa. Na południowym zachodzie zbiera się 300.000 armia niemiecka, by najeść nasze granice strategiczne. Podobnie inne granice są zagrożone. — Armia polska, złożona głównie z ochotników, skupia się na pograniczu zachodnim i wschodnim, wskutek czego cierpi bezpieczeństwo wewnętrzne kraju. Rząd podejmuje kroki dla powstrzymania rozruchów antysemitów.

Socjaliści od dawna odnoszą się do koalicji z największym zaufaniem. Jeszcze z początku 1918 roku wysłał do Londynu i Paryża zaufanych ludzi po wskazówki od ententy, by wyznaczyła im chwilę najspokojniejszą do podjęcia zbrojnej akcji przeciw okupantom niemieckim. I obecnie ich postępowanie dowodzi głębokiej sympatii socjalistów do koalicji.

P. Moraczewski nie pojmuje wymagań skrajnej prawicy, żądającej rekonstrukcji gabinetu, który opiera się na szerokiej podstawie narodowej, a obejmuje obywateli wzorowych (ciotyens modèles), należących do stronnictwa ludowego, zjednoczenia demokratycznego i stronnictwa niezawisłości narodowej. W skład gabinetu wchodziłby jeden radca socjalny, jeden narodowy demokrat i czterech bezpartyjnych fachowców, którzy dzieląby teki ministerstwa wojny, finansów, rolnictwa i handlu. Nieobsadzonych jest jeszcze sześć tek ministerialnych, z których trzy przeznaczono dla reprezentantów Poznańskiego, a drugich trzy dla przedstawicieli innych stronnictw. Na razie obchodzi się rząd bez nich, gdyż posiada zaufanie robotników, wólcian, wszystkich stronnictw ludowych, całej inteligencji i armii. Opozycję stanowi jedynie skrajna lewica i skrajna prawica.

Uwagi p. Moraczewskiego są tak charakterystyczne dla motów, którymi posługuje się ten rząd, zrażający do siebie wszystkich po kolei, że wystarczy je podać bez bliższego rozpatrzenia. Już fakt, że »Temps« ani w tym samym, ani w najbliższych numerach nie komentuje wywrotu p. Moraczewskiego, choć wciąż porusza sprawy polskie, świadczy o tem, że odnosi się do tych wywrotów ze sceptyczną rezerwą.

Paderewski w Warszawie.

Warszawa, 4 stycznia. Dzienniki donoszą pod

datą 3 b. m.:

Paderewski wskutek zmęczenia i niedomagania nie opuścił wczoraj swego apartamentu w Bristolu. Mnóstwo osób, które zgłosiły się z wizytą, nie mogło wskutek niedyspozycji znakomitego gościa powitać go osobiście. Na ręce sekretarza złożyły między innymi bilety ks. arcybiskupa Teodorowicz ze Lwowa, szef sztabu gen. hr. Szeptyckiego, gen. Dowbór-Muśnicki i kierownik ministerium wojny pułk. Wroczyński.

Niedyspozycja w zdrowiu p. Paderewskiego polega na zaatakowaniu gardła i ogólnym osłabieniu. Można mieć nadzieję, że p. Paderewski szybko powróci do zdrowia.

Przez cały dzień wczorajszy gromadziły się przed hotelem Bristolem liczne grupy. Często wznoszono okrzyki na cześć Paderewskiego. — Konferencya zrzeszeń polskich wczoraj wczoraj członków zrzeszeń do stawienia się na placu Saskim. Stamtąd tłum z tysiąca co najmniej osób, śpiewając hymn polski, wyruszył ze sztafietami narodowym pod Bristol.

Niesiono też transparent z napisem: »Ratujmy Lwów!«

Przed Bristolem tłum się powiększał wciąż wskutek przyłączenia się licznych grup przedochodniów. Odpisujemy: »Rote« Konopnickiej, »Jeszcze Polska nie zginęła«, a następnie długo wznoszono okrzyki na cześć Paderewskiego,

Aglii, koalicji, Wilsona, Poznania, Lwowa i Wilna.

Paderewski i Piłsudski.

Warszawa, 4 stycznia. (PAT). Paderewski, który nie opuścił dotąd swego pokoju z powodu niedyspozycji, ma się znacznie lepiej i, jak donosi »Kurier Warszawski«, dziś o godzinie 12 w południu udaje się samochodem do Belwederu na konferencyę z Piłsudskim.

Piłsudski koneruje z pułk. Wade.

Warszawa, 4 stycznia. (PAT). Wczoraj w południe pułkownik Wade, który przybył do Polski półoficjalnie, celem poinformowania się o naszych stosunkach, przedstawił się Piłsudskiemu. Po krótkim dwugodzinnej audyencji porużono najważniejsze zagadnienia polityczne i ekonomiczne.

Polska i Roszczenia przed bolszewikami.

Warszawa, 4 stycznia. (PAT). »Kurier Poranny« donosi: Przybył tu z ramienia generała Denikina rosyjski generał Potocki i przedstawił się Piłsudskiemu. Potocki proponuje nawiązanie kontaktu wojskowego między Polską a Rosją, celem doświadczenia do wspólnej walki z bolszewizmem. Potocki chce działać dla porozumienia słowiańszczyzny przeciw germanizmowi, popierającemu bolszewizm.

Wilson o Polsce.

Warszawa, 4 stycznia. (PAT). Z okazji przyjazdu Wilsona do Europy rosół polski w Berlinie, Zaleski, wydał dnia 17 grudnia do Wilsona telegram powitalny. Wilson odpowiedział Zaleskiemu depeszą, prosząc o zakomunikowanie rządowi polskiemu serdecznego pozdrowienia z uczucia, wyrażone w depeszy. Jednocześnie zapewnił Wilson o swojej najgorętszej sympatii dla Polski.

Wilno w polskich rękach.

Wiedeń, 4 stycznia. (Telef.) »Arbeiter Ztg.« donosi z Berlina: Rząd litewski wyjechał z Wilna do Kijowa. Polacy zajęli Wilno.

Bolszewicy pod Wilnem.

Warszawa, 4 stycznia. »Kurier Warszawski« donosi z Litwy:

O 16 mil na wschód stoja wojska bolszewickie, przygotowane do zajęcia Wilna. O walce niema mowy, o ile nie przyjdzie pomoc z zewnątrz. Ale taka pomoc, która potrafiłaby szczerze ludowemu hasłami zjednać sobie miejscową ludność, inaczey będzie ona przeciw wszelkiej interwencji polskiej, którą dziś jeszcze powiaty ogół ludności żywił. Jest to jednak sprawa jak najbardziej paląca. Najbliższe tygodnie już rozstrzygnąć mogą, czy Litwa zostanie przez Rosję pochłonięta i czy wsparta o nią nie rzuci się na Polskę.

Warszawa, 4 stycznia. (PAT). Z Wilna otrzymało ministerium spraw zagranicznych wiadomości, donoszące, że dowództwo okręgu wojskowego na Litwie i Białej Rusi zarządziło dn. 31 grudnia ogólną mobilizacyę do wojska polskiego i litewskiego, począwszy od 17 roku życia. Dowódca okręgu generał Wojtko zapowiada w rozkazie mobilizacyjnym, że ziem litewskich i białoruskich bronić będzie do ostatniej kropli krwi.

Napady na wojsko.

»Ziemia Lubelska« z 2 b. m. donosi:

W dniu 20 bm. w Aleksandrowie w parafii góreckiej w powiecie biłgorajskim ludność miejscowa w sile setki przelazo uzbrojonych osób napadła na podziwianie na posterunek żandarmerji, złożony z wachmistrza i pięciu żandarmerji. Ofiarami napadu stali się: Józef Wróblewski, szeregowiec żandarmerji, zabity na miejscu, oraz komendant posterunku i dwóch żandarmerji, których pobito i poraniono. Dwóm żandarmerjom udało się uciec bez szwanku i oni to zawiadomili o napadzie zarząd żandarmerji w Biłgoraju. Na miejsce wypadku do Aleksandrowa natychmiast został wysłany oddział żandarmerji i wojska polskiego w celu zaprowadzenia porządku i pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.

W dniu 30 bm. patrol milicji ludowej, złożony z wachmistrza i trzech milicyantów, został w biały dzień we wsi Brzeźnica Książęca w powiecie lubartowskim odczyniony i rozbrojony przez dwudziestu osm uuzbrojonych mieszkańców miejscowych.

Napad na żandarmerji w Lubartowskiem.

Z Lublina donoszą:

Do wiadomości żandarmerji w Ostrowiu dozło, iż w Rozkopaczewie, należącym do gminy Ludwin w powiecie lubartowskim, gromadzą się uzbrojeni ludzie. Ludzie ci zatrzymują przejeżdżających obywateli, zasypują ich pogrobkami, ostatnio zaś napadli na żyda, wiozącego do Ostrowia naftę. Żyda tego w bolesny sposób poturbowano, naftę zaś mu zabrano. — Wobec stwierdzenia, że gromada uzbrojonych w Rozkopaczewie ludzi wzrasta, posterunek żandarmerji w Ostrowiu zażądał pomocy z Parzewca. Skoro pomoc nadeszła, oddział żandarmerji, w sile 28 ludzi, pod komendą wachmistrza Fedyszyna, udał się w dniu 28 bm. do Rozkopaczewa. Wkraczających do wsi w trzech grupach żandarmerji powitano zrazu ogniem 20 karabinów. Wkrótce żandarmi zostali oszczeni

ze wszystkich stron, przyczem gromada atakujących uzbrojonych ludzi składała się z 200 przelazo osób.

Pod naciskiem gromady i jej uzbrojenia żandarmi poczęli się cofać. Jeden z żandarmerji padł trupem pod wsią, ciała nie sposób było zabrać, dwóch ranionych zdołano unieść ze sobą. Czterech żandarmerji, którzy wkroczyli do wsi z daleka i nie mogli się wycofać, dostało się w ręce napadających.

Żandarmi, ostrzeliwując się, cofnęli się do Ostrowia.

Hr. Kessler protestuje.

Wiedeń, 4 stycznia. (Telef.) »N. W. Journal« donosi z Berlina: W politycznych sferach berlińskich obiega wiadomość, że rząd polski ogłosił w najbliższych dniach ważne dokumenty, dotyczące machinacyi posła niemieckiego hr. Kesslera z przywódcami bolszewickimi. Sprawozdawca »N. W. Journal« zapytał w tej sprawie hr. Kesslera i dawny się przekonał Kesslerowi, ryzykując twierdzenie, że wszelkie wieści o stosunkach Kesslera do przebywających w Warszawie bolszewików, które dowodnie stwierdzono, są nieprawdziwe. Kessler twierdzi dalej, jakoby rząd obecny w Niemczech nie miał interesu w zbliżaniu się do bolszewizmu.

Konferencya pokojowa.

Wiedeń, 4 stycznia. (Telef.) »N. W. Tagblatt« donosi z Hagi: »Daily Mail« donosi, że zbieranie się konferencyi pokojowej musiało ponownie odroczyć z powodu wyjazdu Wilsona do Hagi. Pierwsze posiedzenie konferencyi pokojowej odbędzie się dnia 13 stycznia.

Do ręki Kzienia dla Wilsona.

Rotterdam, 4 stycznia. Jak donosi »Daily Express«, koalicja udzieliła Wilsonowi daleko idących pełnomocnictw co do zawarcia trwałego pokoju. Postanowiono równocześnie wyzrec się wszelkiej tajnej dyplomacyi.

Pes cz na konferencyi pokojowej.

Wiedeń, 4 stycznia. (Telef.) Telegraphen Compagnie donosi z Paryża, że na konferencyę pokojową przybędzie imieniem rządu serbskiego Pasicz, a także i minister spraw zagranicznych Trumbacz.

Alarmy w Niemczech.

Berlin, 4 stycznia. »Deutsche Tageszeitung« donosi: Wedle wszelkich oznak Polacy czynią przygotowania do pochodu na Górny Śląsk. Pośladają do tego celu znaczny liczbę regularnych oddziałów legionowych, które zgromadzili pod pozorem zwalczania bolszewickich czerwonych gwardji.

Politycy polscy mówią otwarcie, że co do Górnego Śląska nie mają żadnych przyczeczeń ze strony koalicji, skutkiem czego panuje rozgorzezenie wśród ludności polskiej. Z tego powodu Polacy chcą zagarnąć Śląsk i stworzyć fakt dokonany.

Armia grupy Spartaku na Śląsku.

Wiedeń, 4 stycznia. (Telef.) »Fremden-Blatt« donosi z Wrocławia: Na Górnym Śląsku grupa Spartaku a zyskuje coraz więcej zwolenników, a agencja tej grupy przybera w ostatnich dniach wprost groźny charakter. Dnia 3 stycznia po południu przyszło do starcia między demonstrantami a 11-ym batalionem szeregów. Ludność cywilna chciała rozbroić żołnierzy. Wywazywały się walki, wśród których 11 osób zostało zabitych a 6 ciężko rannych. Stery użądowe w Berlinie i Wrocławiu omawiają konieczność ogłoszenia stanu oblężenia na Górnym Śląsku.

Se dwa edzki dowód wojennych.

Berlin, 4 stycznia. »Deutsche Tageszeitung« donosi z Zurichu: Pewien członek niemieckiego poselstwa angielskiego, powróciwszy z Londynu, oświadczył, że osobna komisya oznaczy od szkoleniowania, które państwo niemieckie będzie musiało zapłacić. Odszkodowania te nie będą nadmierne. Rząd angielski nie chce mieć się na Niemcach.

